

Salvador Espriu

COL·LEGI LESTONNAC
L'ENSENYANÇA
LLEIDA

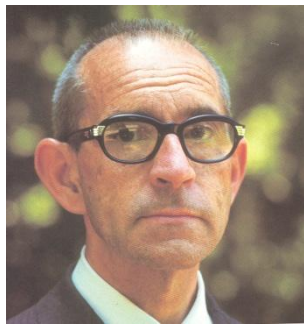

Any 2013

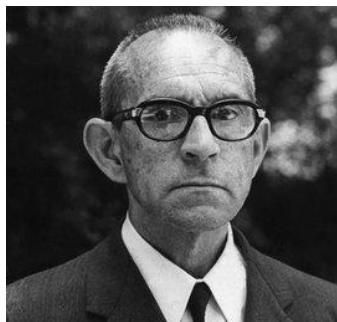
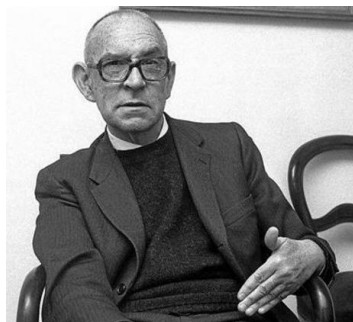
Centenari
del seu
naixement

Salvador
Espriu

Salvador Espriu

Biografia (I).

Salvador Espriu neix a Santa Coloma de Farners (la Selva), on el seu pare exerceix de notari, el 10 de juliol de 1913. La seva família, però, s'estableix el 1915 a Barcelona, a banda de passar algunes temporades a Arenys de Mar. Aquesta població té un significat essencial en l'univers literari del poeta que la mitifica amb el nom de Sinera.

Molt aviat sent la vocació literària. El seu primer llibre, *Israel*, escrit en castellà, es publica el 1929, quan només té setze anys. El 1930 Salvador Espriu estudia Dret i Història Antiga a la Universitat de Barcelona. El 1931 publica *El doctor Rip i Laia*, dues novel·les que mostren ja la seva capacitat com a narrador original que s'aparta dels corrents noucentistes. *Laia* tindrà després diverses versions i arribarà fins i tot al cinema amb l'actriu Núria Espert de protagonista.

El 1933 fa un viatge amb un grup de professors i estudiants a l'Orient, en un creuer per la Mediterrània que el porta a visitar, entre altres indrets, Egipte, Turquia, Palestina, Itàlia i Grècia, espais geogràfics que tindran un paper important en l'obra que més tard farà. Espriu viu l'època de la preguerra civil espanyola, de gran vitalitat cultural sobretot a Barcelona, i es relaciona amb intel·lectuals com Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Ferran Soldevila i Carles Riba.

Salvador Espriu

Biografia (II).

Publica *Aspectes* (1934), *Ariadna al laberint grotesc* (1935) amb una prosa que consolida el seu do de narrador situada entre la sàtira esperpèntica i el lirisme. El 1935 es llicencia en Dret i el 1936 ho fa en Història Antiga. La guerra civil espanyola li tallà la llicenciatura de Llengües Clàssiques quan el mobilitzen amb destinació a la columna Macià-Companys, a la secció d'Arxius de l'Auditoria de Guerra on va estar fins el 1939.

Un cop acabada la guerra, treballa com a advocat en una notaria. Aleshores, amb les llibertats catalanes abolides de manera absoluta, és quan Salvador Espriu viu el que més tard es coneixerà per l'exili interior. Malgrat continuar la seva feina d'advocat, Espriu mai no abandona el conreu literari. D'aquesta etapa sorgeixen obres de teatre com *Primera història d'Esther* (editada el 1948 i estrenada el 1957) o els llibres de poemes *Les cançons d'Ariadna* (1949), *Les Hores i Mr. Death* (1952), *El caminant i el mur* (1954), i *Final del laberint* (1955). Ja a la dècada dels seixanta i dels setanta, l'obra d'Espriu, i ell mateix, es converteixen en símbol de la literatura catalana (*La pell de brau*, 1960).

Salvador Espriu

Biografia (III).

Les musicacions que fa el cantautor Raimon d'alguns dels seus poemes contribueixen de manera notable a la popularització, així com les diverses representacions que es fan de les seves obres teatrals com *Ronda de mort a Sinera* (1966), muntatge fet per Ricard Salvat sobre textos del poeta, o *Una altra Fedra, si us plau* (1978). El 1980 es publica el primer volum de l'*Obra Poètica Completa* traduïda al castellà a cura d'Andrés Sánchez Robayna i Ramon Pinyol.

El seu nom està sovint en les propostes per al premi Nobel que haurien hagut d'arribar a l'Acadèmia Sueca en una situació normalitzada. És distingit amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1972) i rep la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1980) i la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona (1982). És nomenat doctor honoris causa per les Universitats de Barcelona i de Tolosa de Llenguadoc. Per la seva actitud cívica, l'any 1982 rebutja la Creu d'Alfons X el Savi. És membre i Soci d'Honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. Durant els darrers anys de la seva vida, Espriu es dedica a corregir i revisar la seva obra, amb la finalitat de convertir-la en un corpus ben travat. Aquesta pulcritud afegida al valor de la seva obra el converteix en un model de l'últim quart de segle.

Salvador Espriu

Biografia (IV).

La construcció de la seva mitologia geogràfica té com a claus principals: Lavínia (Barcelona); Sinera (Arenys); Konilòsia (terra de conills-Espanya); Alfaranja (Catalunya) o Sepharad (península ibèrica). El 22 de febrer de 1985 va morir a Barcelona i és enterrat al cementiri d'Arenys de Mar, la seva mitificada Sinera.

L'any 2013 la Institució de les Lletres Catalanes organitza l'Any Espriu, amb motiu del centenari del seu naixement, amb l'organització de nombrosos actes .

Salvador Espriu

Obra (I).

Poesia.

- *Cementiri de Sinera*. Barcelona: La Sirena, 1946.
- *Les cançons d'Ariadna*. Barcelona: Aymà, Col. Óssa Menor, 1949.
- *Obra lírica*. Barcelona: Aymà, Col. Óssa Menor, 1951.
- *Mrs. Death*. Barcelona: Aymà, Col. Óssa Menor,, 1952.
- *El caminant i el mur*. Barcelona: Aymà, Col. Óssa Menor, 1954.
- *Final del laberint*. Barcelona: Atzavara, 1955.
- *La pell de brau*. Barcelona: Salve, 1960.
- *Llibre de Sinera*. Barcelona: Albertí, 1963.
- *Per al llibre de Salms d'aquests vells cecs, Qüestions de la vida cristiana* (Barcelona), núm. 37, 1967.
- *Setmana Santa*. Barcelona: Polígrafa, 1971.
- *Formes i paraules*. Barcelona: Edicions 62, 1975.
- *Per a la bona gent*. Barcelona: El Mall, 1984.

Salvador Espriu

Obra (II).

Poesia infantil i juvenil.

- *Salom, el caminant*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat – Centre de Documentació i Estudi Salvador Espriu, 1994.
- *Barques de paper*. Barcelona: Cruïlla, 2003.

Novel•la.

- *El doctor Rip*. Barcelona: Catalònia, 1925.
- *Laia*. Barcelona: Catalònia, 1934.

Salvador Espriu

Obra (III).

Narrativa breu.

- Aspectes. Barcelona: Catalònia, 1934.
- Miratge a Citerea. Barcelona: L.E.D.A., 1935.
- Ariadna al laberint grotesc. Barcelona: La Rosa dels Vents, 1935.
- Letícia i altres proses. Barcelona: La Rosa dels Vents, 1937.
- Anys d'aprenentatge. Barcelona: Selecta, 1952.
- Narracions. Barcelona: Edicions 62, 1965; 2005.
- Les roques i el mar, el blau. Barcelona: El Mall, 1981.
- Mariàngela l'herbolària i altres narracions. Barcelona: Premsa Catalana, 1989.
- Les ombres; Proses de "La Rosa Vera"; Altres proses disperses [a cura de Gabriella Gavagnin i Víctor Martínez-Gil]. Barcelona: Centre de Documentació i Estudi Salvador Espriu - Edicions 62, 2001.

Salvador Espriu

Obra (IV).

Narrativa infantil i juvenil.

- *Petites proses blanques; La pluja i altres narracions.*
Barcelona: Gaya Ciència, 1984.
- *Tereseta que baixava les escales [a cura de Carme Solé Vendrell].* Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat – Caixa de Barcelona, 1986.

Crítica literària o assaig.

- *Evocació de Roselló-Pòrcel i altres notes.* Barcelona: Joaquim Horta, 1957.
- *Sobre Xavier Nogués i la seva circumstància.* Barcelona: Edicions 62, 1982.

Salvador Espriu

Obra (V).

Teatre.

- Primera història d'Esther. Barcelona: Aymà, 1948.
- Antígona; Fedra. Palma de Mallorca: Moll, 1955.
- Una altra Fedra, si us plau. Barcelona: Edicions 62, 1978.
- Les veus del carrer [teatre de fira]. 1980.
- D'una vella i encerclada terra. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya, 1980.
- Ronda de mort a Sinera. Barcelona: Empúries, 1985.

Salvador Espriu

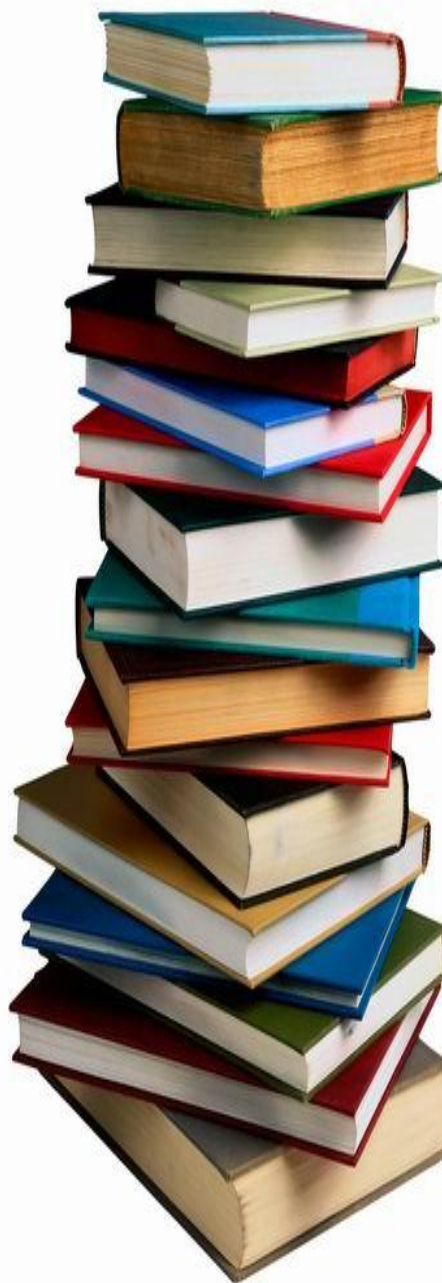
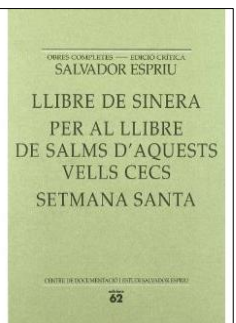
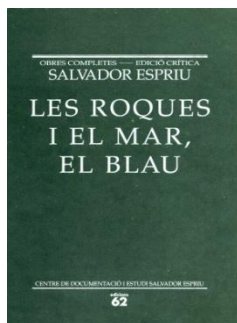
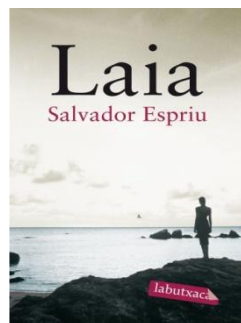
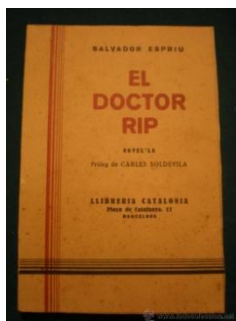
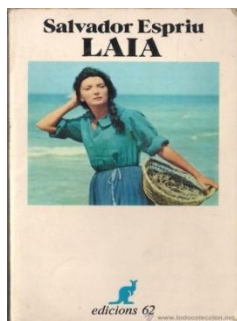
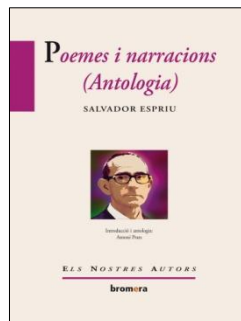
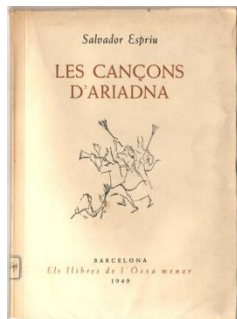
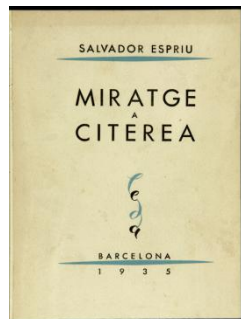
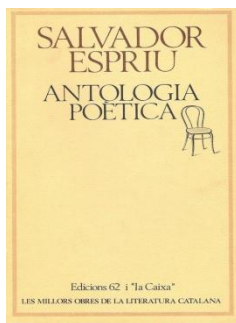
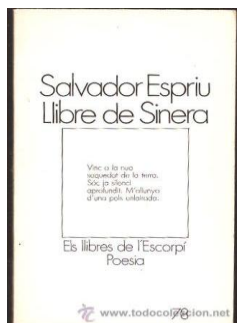
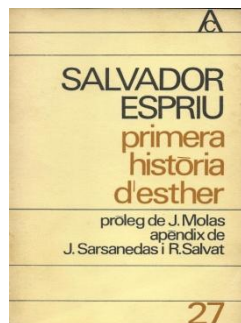

Premis.

- Premi Lletra d'Or (1956): *Final del laberint*.
- Premi Internacional Montaigne (1971).
- Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1972).
- Ignasi Iglesias (1978).
- Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1980).
- Crítica Serra d'Or (1982): *Les roques i el mar, el blau*.
- Ciutat de Barcelona (1982): *Les roques i el mar, el blau*.
- Medalla d'Or de la ciutat de Barcelona (1982).
- Doctor Honoris Causa de la Universitat de Tolosa de Llenguadoc.
- Doctor Honoris Causa de la Universitat de Barcelona.

Salvador Espriu

Salvador Espriu

